

Klub Przyrodników

ul. 1 Maja 22, 66-200-Świebodzin
Konto: BZ WBK SA o/Świebodzin nr 28 1090 1593 0000 0001 0243 0645
tel./fax 068 3828236, e-mail: kp@kp.org.pl, [http:// www.kp.org.pl](http://www.kp.org.pl)

Świebodzin, 7 lutego 2017

**Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
w Szczecinie**

Dotyczy: PZO Trzebiatowsko-Kołobrzeski Pas Nadmorski PLH320017

W związku z roboczymi konsultacjami społecznymi planu zadań ochronnych dla wskazanego obszaru Natura 2000, przedkładam następujące uwagi i wnioski:

1. Co do celów działań ochronnych:
 - a) Dla siedliska 1210 (kidzina) sugerujemy wskazać, na jakiej co najmniej długości plaży naturalne szczątki organiczne powinny być pozostawiane na plaży; nie powinien być to wskaźnik mniejszy niż 95% długości wybrzeża w obszarze.
 - b) Dla siedliska 1230 (klify) proponujemy uznać za cel zachowanie naturalnej dynamiki klifów, w tym procesów ich abrazji, na co najmniej 99% długości klifów w obszarze.
 - c) Dla siedliska 1330 (solniska) proponujemy wskazać jako cel minimalną powierzchnię, na jakiej powinna być przywrócona typowa roślinność solniskowa. Roślinność taką można względnie łatwo odtworzyć przez wypas miejsc zasilanych przez słone wody.
2. Nie widzimy powodu, by działania ochronne dla kidziny ograniczać do „Zainicjowania czynności zmierzających do wskazania odcinków wybrzeża bez sprzętania plaży z naturalnych szczątków organicznych”. Takie ustalenia można z powodzeniem nie tylko zainicjować, ale i sfinalizować w ramach prac nad PZO, by ująć w planie konkretny środek ochronny polegający na pozostawianiu naturalnych resztek organicznych na konkretnych odcinkach brzegu morskiego.
3. Lokalizacja i wielkość złóż kidziny podlega zmianom nawet w ciągu jednego roku. Monitorowanie tych cech dwoma obserwacjami w ciągu 10 lat obowiązywania planu nie da żadnego obrazu dynamiki zasobów.
4. Solniska wymagają wypasu a nie utrzymają się w przypadku użytkowania kośnego bez wypasu. Wnosimy, by jako działanie obligatoryjne wskazać użytkowanie pastwiskowe lub kośno-pastwiskowe, ale nie kośne.

Zwracamy tu uwagę, że celem określania w PZO działań obligatoryjnych jest stworzenie normy, która będzie gwarantowała zachowanie przedmiotów ochrony Natura 2000, a której przestrzeganie będzie kontrolowane i egzekwowane m. in. w ramach wymogów wzajemnej zgodności. Norma ta w przypadku konkretnych typów siedlisk w konkretnym obszarze może i powinna (jeśli oczywiście jest to uzasadnione merytorycznie potrzebami zachowania konkretnego typu siedliska) być węższa i bardziej szczegółowa, niż „*Ekstensywne użytkowanie kośne, kośno-pastwiskowe lub pastwiskowe trwałych użytków zielonych*”.

5. W opisie działań fakultatywnych wnoszę o zastąpienie sformułowań „użytkowanie zgodnie z wymogami odpowiedniego wariantu pakietu rolnośrodowiskowego” opisem konkretnych wymogów odpowiedniego pakietu.

Z zasad techniki legislacyjnej wynika, że RDOŚ powinien samodzielnie określić w PZO normy określające optymalny sposób zagospodarowania siedlisk, a nie może delegować określenia tych norm na inny podmiot, w tym przypadku na ministra właściwego do spraw rozwoju wsi. Byłoby to bowiem niedozwolone delegowanie delegacji ustawowej. Ponadto, PZO ustanawiany jest ponadto na okres dłuższy niż PROW. Nie ma obecnie żadnych podstaw by zakładać, że elementem PROW po 2021 r. będą pakiety ukierunkowane na ochronę odpowiednich siedlisk i że wymogi takich pakietów będą także wówczas zbieżne z wszystkimi potrzebami ochrony tych siedlisk w tym konkretnym obszarze Natura 2000. RDOŚ nie może więc formułować działania ochronnego jako „użytkowanie zgodnie z wymogami odpowiedniego pakietu rolnośrodowiskowego (lub jego odpowiednika), lecz obowiązany jest ściśle określić te wymagania w treści PZO.

Generalnie, w skali Polski konieczne jest formułowanie w PZO konkretnych wymogów dotyczących ochrony siedlisk przyrodniczych w poszczególnych obszarach Natura 2000, m. in. właśnie po to, by zachęcić w przyszłości Ministra Rolnictwa do ujęcia także w przyszłym PROW pakietów zbieżnych z potrzebami ochrony odpowiednich siedlisk, jako narzędzia niezbędnego do realizacji planów zadań ochronnych.

6. Cele działań ochronnych sugerują, że na wydmy białej i szarej konieczne jest usuwanie drzew i krzewów (dawniej antropogenicznie wprowadzonych?), a brak jest odpowiedniego działania.
7. Dla ochrony siedliska 7120 i 91D0 zablokowanie rowów odwadniających poprzez wykonanie przegród powinno być wykonane bezwzględnie, a nie tylko „w miarę potrzeb”. Naszym zdaniem nie jest konieczna regulacja poziomu wody, należy dążyć do jak najpełniejszego zablokowania rowów. Monitoring uwodnienia tego siedliska musi być ciągły, a nie ograniczono tylko do jednej kontroli z 7 roku obowiązywania planu.
8. Dla poprawy zasobów martwego drewna w grądach i buczynach nie wystarczy „kontynuowanie zwiększania zasobów martwego drewna”. Generalnie w lasach Polski, mimo szerokich deklaracji leśników o zwiększaniu zasobów martwego drewna, rosną one bardzo powoli, na co wskazują dane Wielkoobszarowej Inwentaryzacji Stanu Lasu. Wnosimy o konkretne zapisanie w planie:
 - a) konsekwentnego pozostawiania drzew martwych, zamierających, drzew zahubionych, wykrotów i złomów – przynajmniej gatunków liściastych
 - b) pozostawianie, we wszelkich ewentualnych cięciach rębnych, biogrup stanowiących co najmniej 5% każdego użytkowanego rębnie drzewostanu, tak by w przyszłym pokoleniu drzewostanu mogły one tworzyć grupy drzew starych, a docelowo budować zasoby wielkowymiarowego martwego drewna.

9. W gładach, preferując odnowienia naturalne, trzeba wskazać że chodzi o odnowienia gatunków typowych dla siedliska (w szczególności Gb).
10. W ramach prac nad planem ustalono, że dla skutecznej ochrony tego obszaru Natura 2000 konieczne jest wyraźne wprowadzenie niezbędnych ograniczeń w zagospodarowaniu przestrzennym, ograniczających lokalizację zabudowy i infrastruktury turystycznej. Ograniczenia takie powinny się przy tym stosować niezwłocznie także do decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, tj. nie mogą być tylko postulatem przyszłej zmiany studium lub planów zagospodarowania przestrzennego.

Jest to przesłanka do wskazania potrzeby opracowania planu ochrony dla obszaru. Wymienione wyżej regulacje nie mogą bowiem, wg stanowiska MŚ i RDOŚ, być wprowadzone w planie zadań ochronnych w zał. 5 ze względu na brak odpowiedniej postawy prawnej w art 28 ustawy o ochronie przyrody; Niewystarczające jest natomiast wprowadzenie ich tylko do załącznika 6, gdyż wówczas będą tylko wskazaniem do przyszłych zmian studiów i planów, ale nie będą się stosować do bieżących zmian zagospodarowania terenu i do bieżącej lokalizacji zabudowy. Natomiast w planie ochrony obszaru mogłyby być wprowadzone na podstawie delegacji z art. 29 ust. 8 pkt 3 tej ustawy, jako warunki zachowania integralności obszaru Natura 2000 odnoszące się do zagospodarowania przestrzennego. Wnosimy więc o wskazanie, na podstawie art. 28 ust. 10 pkt 6 ustawy, potrzeby sporządzenia, w ciągu 3 lat, planu ochrony dla obszaru.

z poważaniem